

Legal Update

Červenec 2007

Obsah

Vybraná legislativa publikovaná
ve Sbírce zákonů

Navrhovaná legislativa EU

Navrhovaná legislativa ČR

Nově publikovaná judikatura

Informační list ÚOHS

Informace uvedené v tomto bulletinu jsou prezentovány na základě našeho nejlepšího přesvědčení a poznatků získaných v době, kdy byl tento text dán do tisku. Nicméně konkrétní informace vztahující se k tématům uvedeným v tomto bulletinu by měly být konzultovány dříve, než na jejich základě bude učiněno investiční rozhodnutí.

Za účelem získání dalších informací kontaktujte, prosím, partnera/manažera, s nímž jste obvykle ve spojení, nebo:

Bankovní a finanční služby:
Pavel Jendrulek

Fúze a akvizice:
Daniel Weinhold, Dušan Kmocho

Soudní/arbitrážní řízení:
Milan Polák, Ondřej Havránek

Informační technologie a duševní vlastnictví:
Martin Lukáš

Soutěžní právo/právo EU:
Thilo Hoffmann, David Emr

Pracovní právo:
Milan Polák

Nemovitosti:
Pav Younis, Ivan Sagál

© 2007 Weinhold Legal.
Všechna práva vyhrazena.

Pevně věříme, že shledáváte Legal Update užitečným zdrojem informací. Váš názor na tento bulletin, zejména jeho obsah, formát a periodicitu, zůstává i nadále předmětem našeho zájmu.

Své připomínky laskavě zasílejte na e-mailovou adresu Jiri.Buryan@weinholdlegal.com nebo Zbysek.Kordac@weinholdlegal.com, nebo prostřednictvím faxu na číslo +420 225 335 444 k rukám Zbyška Kordače, anebo kontaktujte osobu, s níž jste obvykle ve spojení.

VYBRANÁ LEGISLATIVA PUBLIKOVANÁ VE SBÍRCE ZÁKONŮ

Zákon č. 108/2007 Sb., kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění zákona č. 312/2006 Sb., a zákon č. 312/2006 Sb., o insolvenčních správcích

Dne 11. května nabyt účinnosti zákon č. 108/2007 Sb., kterým byla posunuta účinnost insolvenčního zákona a zákona o insolvenčních správcích na 1. ledna 2008. Odložením data nabytí účinnosti těchto zákonů má být získán čas na zajištění bezchybné aplikace informačního systému insolvenčního rejstříku, který je zcela nezbytnou složkou nového systému úpadečného práva.

Zákon č. 120/2007 Sb., o změně některých zákonů v souvislosti se stanovením kapitálových požadavků na banky, spořitelny a úvěrní družstva, obchodníky

s cennými papíry a na instituce elektronických peněz

a) Změna zákona č. 21/1992 Sb., o bankách

Zákon č. 120/2007 Sb. zakotvuje oproti předcházející právní úpravě přesné a konkrétní vymezení jednotlivých složek řídicího a kontrolního systému bank, které nepoživají výhody jednotné licence podle práva Evropských společenství. Novela dále nově vymezuje pojem a stanovuje kritéria pro „významné postavení na finančním trhu České republiky“, nově stanovuje povinnost ověření údajů o kapitálu auditorem, konkretizuje uveřejňování informací a základních údajů o bance, nově rozšiřuje a definuje pojmy pro účely zákona atd. Dále novela nově vymezuje podmínky udržování kapitálové přiměřenosti bank, které nepoživají výhody jednotné licence podle práva Evropských společenství a stanovuje nové povinnosti České národní banky v rámci bankovního dohledu, např. nad finanční skupinou, které je banka členem.

b) Změna zákona č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu

Zákon č. 120/2007 Sb. nově upřesnil požadavek kapitálové přiměřenosti a angažovanosti obchodníka s cennými papíry, požadavek na kapitálovou přiměřenost na konsolidovaném základě, speciální přístupy pro výpočet kapitálových požadavků obchodníků s cennými papíry. Zákon o podnikání na kapitálovém trhu po novele nově odkazuje na prováděcí předpis týkající se stanovení výpočtu kapitálové přiměřenosti, stanoví angažovanost obchodníka s cennými papíry, rozšiřuje výkon dohledu České národní banky nad

obchodníkem s cennými papíry včetně stanovení některých úkolů České národní banky ve vztahu k obchodníkům s cennými papíry.

c) Změna zákona č. 87/1995 Sb., o spořitelních a úvěrních družstvech

Novela upřesnila vymezení jednotlivých složek řídicího a kontrolního systému spořitelních a úvěrních družstev, uveřejňování informací. Zároveň došlo ke zvýšení výše sankčních postihů ze strany České národní banky za nedodání potřebných informací podle příslušných ustanovení zákona.

d) Změna zákona č. 124/2002 Sb., o převodech peněžních prostředků, elektronických platebních prostředků a platebních systémech (zákon o platebním styku)

Zákon č. 120/2007 Sb. nově formuluje pojmy v rámci ustanovení týkajícího se předmětu úpravy zákona o platebním styku

Zákon č. 109/2007 Sb., kterým se mění zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a některé další zákony

Dne 12. dubna 2007 byla přijata novela zákona č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy, na jejímž základě došlo k harmonizaci české právní úpravy v oblasti reklamy na tabákové výrobky s právem EU.

Reklamu na tabákové výrobky upravuje směrnice 2003/33/ES ze dne 26. května 2003 o sbližování právních a správních předpisů členských států týkajících se reklamy na tabákové výrobky a sponzorství souvisejícího s tabákovými výrobky. Členské státy byly povinny sladit národní právní úpravu s požadavky směrnice do 31. července 2005.

Česká republika provedla transpozici uvedené směrnice již zákonem č. 25/2006 Sb. Tato transpozice byla však nepřesná, a proto bylo České republice dne 12. října 2006 zasláno odůvodněné stanovisko Evropské komise vydané podle čl. 226 Smlouvy o založení ES. V odůvodněném stanovisku konstatovala Komise chybnou transpozici směrnice ve dvou

bodech, a to v zavedení tříletého přechodného období na reklamu vytvořenou nebo šířenou na základě smluv uzavřených před účinností novely zákona o regulaci reklamy (čl. III zákona č. 25/2006 Sb., bod 3.) a nepřesnost transpozice ustanovení vylučujícího ze zákazu tabákové reklamy periodika určená profesionálům v oblasti obchodu s tabákovými výrobky. Komise stanovila České republice dvouměsíční lhůtu pro to, aby sladila národní právní úpravu s požadavky práva ES.

Přijetím zákona č. 109/2007 Sb. došlo k upřesnění výjimek ze zákazu reklamy na tabákové výrobky v tiskovinách a sponzorování motoristických soutěží s přeshraničním účinkem. Reklama na tabákové výrobky může tak být nově uvedena pouze v tiskovinách nebo ve službách informační společnosti určených profesionálům v této oblasti. U povoleného sponzorování se doplňuje v souladu se směrnicí zákaz sponzorování s přeshraničními účinky.

Došlo také ke zrušení bodu 3 v části třetí čl. III přechodných ustanovení zákona č. 25/2006 Sb., kterým bylo prodlouženo období pro posuzování každé reklamy (včetně reklamy na tabákové výrobky) vytvořené nebo šířené na základě smluv uzavřených přede dnem účinnosti zákona č. 25/2006 Sb. o další 3 roky, tedy až do 26. ledna 2009, podle právní úpravy platné před 26. lednem 2006. Novela ruší tříleté přechodné období pro posuzování reklam na tabákové výrobky vytvořené nebo šířené na základě smluv uzavřených přede dnem 26. ledna 2006, které tak budou posuzovány podle zákona č. 40/1995 Sb., ve znění účinném od 1. září 2007.

NAVRHOVANÁ LEGISLATIVA EU

Směrnice o spotřebitelském úvěru

Dne 21. května 2007 schválila Rada EU pro konkurenceschopnost návrh směrnice o spotřebitelském úvěru. Tento návrh bude muset odsouhlasit ještě Evropský Parlament. Po přijetí této směrnice budou mít členské státy lhůtu v délce dvou let na transpozici nové úpravy, zároveň bude zrušena stávající směrnice 87/102/EHS o sbližování zákonů a dalších právních a správních předpisů členských států týkajících se spotřebitelského úvěru, ve znění směrnice 90/88/EHS a směrnice 98/7/ES.

Účelem nové směrnice je vytvoření fungujícího vnitřního trhu v oblasti poskytování spotřebitelských úvěrů, který bude podléhat jednotným transparentním pravidlům, čímž by se měla pozvednout úroveň ochrany spotřebitelů a podpořit přeshraniční poskytování spotřebitelských úvěrů. Z tohoto důvodu byla směrnice koncipována na principu maximální harmonizace stejně jako další nové směrnice v oblasti finančních služeb.

Směrnice o spotřebitelském úvěru se bude vztahovat na půjčky a úvěry do výše 100.000 EUR, s výjimkou úvěrů na bydlení, bezúročných půjček apod.

Směrnice stanoví pravidla pro:

- § reklamu – především které údaje budou muset být v reklamě uváděny (maximální částky, poplatky, roční procentní sazba nákladů),
- § předmluvní informace – jednotné informace týkající se spotřebitelského úvěru budou podávány formou standardizovaného evropského informačního listu, což umožní snadným způsobem porovnat podmínky spotřebitelských úvěrů nabízených různými poskytovateli,
- § právo na odstoupení – spotřebitelům bude náležet právo odstoupit od smlouvy o spotřebitelském úvěru z jakéhokoliv důvodu nebo i bez uvedení důvodu během 14 dní od uzavření smlouvy o spotřebitelském úvěru,
- § předčasné splacení - maximální limity částek placených ze strany spotřebitele za předčasné splacení úvěru,
- § jednotný způsob výpočtu roční procentní sazby nákladů.

Směrnice upravuje i zvláštní režim pro přečerpání účtu a uzavírání smluv o spotřebitelském úvěru na dálku.

Přijetí směrnice o spotřebitelském úvěru si vyžádá zásadní novelizaci zákona č. 321/2001 Sb., o některých podmínkách sjednávání spotřebitelského úvěru, a též zvýšené nároky na informační povinnost ze strany poskytovatelů spotřebitelských úvěrů.

NAVRHOVANÁ LEGISLATIVA ČR

Tato část obsahuje vybrané legislativní návrhy projednávané v současné době Parlamentem České republiky. Informace jsou čerpány převážně z internetové databáze Poslanecké sněmovny a Senátu Parlamentu České republiky.

Návrh ústavního zákona o celostátním referendu a změně ústavního zákona České národní rady č. 1/1993, Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů (sněmovní tisk č. 192/0).

Návrh zákona byl podán skupinou poslanců (Zdeněk Jičínský, Jiří Paroubek, Michal Hašek, Bohuslav Sobotka a další). Předmětem celostátního referenda podle tohoto návrhu může být rozhodnutí o zásadních věcech vnitřní a zahraniční politiky státu, návrh zákona (kromě zákona ústavního) a souhlas k ratifikaci mezinárodní smlouvy, kterou mají být některé pravomoci orgánů České republiky přeneseny na mezinárodní organizaci nebo instituci.

Návrh na vyhlášení referenda může podat skupina nejméně dvou pětín poslanců, skupina nejméně dvou pětín senátorů, vláda nebo ve formě společné petice nejméně 200.000 oprávněných občanů zastoupených petičním výborem. Referendum podle tohoto návrhu vyhláší prezident republiky.

Rozhodnutí v referendu podle tohoto návrhu je přijato, jestliže se pro něj v hlasování vyjádří takový počet oprávněných občanů, který tvoří alespoň jednu třetinu z celkového počtu občanů, kteří byli oprávněni v referendu hlasovat, a zároveň jde o nadpoloviční většinu oprávněných občanů, kteří se zúčastnili hlasování.

Výše uvedený návrh dále přináší nové pravomoci Ústavního soudu, když tento má rozhodovat v souvislosti s referendem o třech otázkách:

- § o tom, zda předložený návrh je přípustný a zda navržené otázky jsou jednoznačné a srozumitelné;
- § o oprávněném prostředku proti rozhodnutí prezidenta o návrhu na vyhlášení referenda;

- § o tom, zda postup při provádění referenda je v souladu s ústavním pořádkem a se zákonem o provádění celostátního referenda.

Vzhledem k navrhovanému rozšíření pravomocí Ústavního soudu (resp. prezidenta republiky) je také současně navržena novelizace příslušných ustanovení Ústavy.

Návrh zákona o celostátním referendu předpokládá vydání samostatného prováděcího zákona.

Zákonům schváleným v referendu je návrhem přiznána aplikační přednost před ostatními zákony. Vztah těchto zákonů k mezinárodním smlouvám není návrhem řešen. Pro změnu nebo zrušení zákona schváleného v referendu je navržena zpřísněná procedura a splnění zvláštních podmínek (co se týče kvóra a doby změny nebo zrušení).

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon)

Ministerstvo průmyslu a obchodu dokončilo paragrafované znění novely zákona o živnostenském podnikání. Živnostenský zákon tak má doznat výrazných změn, které by měly vést zejména ke snížení administrativní zátěže podnikatelů a zjednodušení a urychlení procesu vzniku živnostenských oprávnění.

Nejdůležitější navrhované změny oproti současné právní úpravě:

- § zrušení živnostenských listů a koncesních listin, které budou nahrazeny jediným dokumentem – výpisem z živnostenského rejstříku; tento výpis umožní prokázat oprávnění k provozování více živností zároveň, což znamená opuštění principu, kdy jedna živnost rovná se jeden živnostenský list;
- § zrušení místní příslušnosti živnostenských úřadů pro případy, kdy úkon bude směřovat od podnikatele k živnostenskému úřadu; podnikatelé budou tedy moci ohlašovat živnosti a podávat žádosti o koncesi na kterémkoli obecním živnostenském úřadě v ČR;

- § zavedení jediné volné živnosti. V jejím rámci podnikatel pouze oznámí obor činnosti, který bude v rámci této živnosti vykonávat, ale nebude muset platit poplatky za každý obor své činnosti jako doposud;

- § oznamovací povinnost podnikatele se zredukuje jen na takové změny údajů, které živnostenské úřady nejsou schopny získat jiným způsobem (např. z obchodního rejstříku)

- § zpřehlednění systému živností – kromě jedné volné živnosti budou sloučeny živnosti řemeslné, vázané a koncesované;

- § sníží se celkový počet živností (před novelou 261, po novele 95);

- § zrušení povinné praxe, pokud bude mít začínající podnikatel v daném oboru ukončené vzdělání (účelem je zvýšení prestiže učňovského školství a motivace odborných učilišť k přípravě svých žáků do praxe).

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník (sněmovní tisk č. 186)

Poslanecká sněmovna PČR projednává ve novelu obchodního zákoníku, která má přinést zpřesnění implementace evropských směrnic do českého právního řádu. Novelou by mělo dojít k odstranění některých zřejmých rozporů obchodního zákoníku s evropským právem. Novela se týká mimo jiné oprávnění zahraničních osob podnikat na území České republiky, zápisů v obchodním rejstříku a zveřejňování listin podnikateli a úroků z prodlení v mezinárodních transakcích.

Oprávnění zahraničních fyzických osob podnikat na území České republiky vzniká ke dni zápisu těchto osob do obchodního rejstříku, výjimka doposud platí jen pro občany členských států Evropské unie nebo jiných států tvořících Evropský hospodářský prostor.

Evropské právo však vyžaduje, aby byl právní režim vztahující se na české fyzické osoby vztažen nejen na občany členských států Evropské unie, občany jiného státu tvořícího Evropský hospodářský prostor a občany Švýcarské konfederace, ale rovněž na

osoby, které mají v některém z členských států Evropské Unie postavení dlouhodobě pobývajících rezidenta a na rodinné příslušníky těchto osob.

Zápisy v obchodním rejstříku bude v případě přijetí novely možno v souladu s požadavky evropského práva provádět vedle povinného českého jazyka i v jakémkoliv jiném cizím jazyce. Aby však bylo toto v praxi možné, bude nutné vyčkat na prováděcí vyhlášku, která upraví formuláře na zápis do obchodního rejstříku. Listiny ukládané do sbírky listin se mají vyhotovovat a ukládat do sbírky listin v souladu s novelou v českém jazyce, jde-li o české osoby, avšak lze dobrovolně uložit i překlad listiny do cizího jazyka. Úředně ověřený překlad by však měl být zákonem vyžadován, jen pokud by se jednalo o cizí jazyk, který není úředním jazykem Evropské Unie. Účinností navrhované novely by pak měla být beze zbytku zrušena nadbytečná povinnost zakládat do sbírky listin návrhy smluv o převodu či nájmu podniku či jeho části. Ukládány do sbírky listin by měly být nadále jen uzavřené smlouvy o převodu či nájmu podniku či jeho části.

Výše úroků z prodlení stanovena pro závazkové vztahy ve vnitrostátním styku by měla nově platit i pro transakce v mezinárodním obchodním styku. Směrnice č. 2000/35/ES o postupu proti opožděným platbám v obchodních transakcích totiž mezi vnitrostátními a mezinárodními obchodními transakcemi nerozlišuje. Výše úroků z prodlení tak po přijetí novely bude v případě rozhodného českého práva mezi zahraničními obchodními partnery odpovídat roční výši repo sazby stanovené Českou národní bankou, zvýšené o sedm procentních bodů, pokud se podnikatelé výslovně nedohodnou jinak.

NOVĚ PUBLIKOVANÁ JUDIKATURA

Tato část obsahuje vybraná shrnutí nově publikované judikatury vztahující se především k obchodnímu a finančnímu právu. Text vlastních soudních rozhodnutí byl upraven pro účely tohoto uveřejnění.

Rozpor výše smluvní pokuty s dobrými mravy

Rozsudek Nejvyššího soudu 33 Odo 805/2005 ze dne 21. 3. 2007 naznačuje, kde jsou hranice aplikace ustanovení o dobrých mravech jako jakéhosi pseudomoderačního oprávnění soudu v civilním řízení.

V posuzovaném případě shodně soud prvního stupně i odvolací krajský soud dovodily, že smluvní pokuta, navyšovaná v průběhu delší doby je od určitého data nemravná a přiznání této nemravné části by již neplnilo ani satisfakční ani preventivní funkci tohoto institutu.

Nejvyšší soud ale v dovolacím řízení uzavřel, že zákonnou úpravu moderační smluvní pokuty, která v občanskoprávním řízení neexistuje, nelze nahradit aplikací § 3 odst. 1 občanského zákoníku – soud by tak částečně odepřel žalobci ochranu jeho práva z platně sjednané smluvní pokuty.

Z výše uvedeného plyne, že v případě, kdy soud dospěje k názoru, že výše smluvní pokuty je „nemravná“, celý nárok věřitele musí být zamítnut. Soud není tedy oprávněn k jakémukoli snížení smluvní pokuty, rozhodnutí soudu se řídí pravidlem „buď všechno nebo nic“.

(Rozsudek Nejvyššího soudu 33 Odo 805/2005, ze dne 21. 3. 2007)

Vhodnost svolání valné hromady a.s. oznámením v Obchodním věstníku

Za vhodný způsob uveřejnění oznámení o svolání valné hromady ve smyslu ustanovení § 184 odst. 4 obchodního zákoníku, v platném znění, lze považovat pouze uveřejnění v informačním zdroji obecně dostupném pro každého akcionáře bez vynaložení nepřiměřené námahy. Uveřejnění v Obchodním věstníku lze za takový vhodný způsob uveřejnění považovat pouze za předpoklad, že složení akcionářů konkrétní společnosti je takové, že Obchodní věstník je pro všechny běžně dostupným periodikem a jeho obstarání pro ně nepředstavuje značnou finanční nebo časovou zátěž. Na tom nic nemění to, že valná hromada, popřípadě u stavující valná hromada takový způsob uveřejnění oznámení schválila, neboť požadavek zákona na uveřejnění oznámení

vhodným způsobem je požadavkem objektivním.

K závěru, že uveřejnění oznámení nevhodným způsobem bylo porušením obchodního zákoníku s nikoli závažnými právními následky (viz. § 183 odst. 2 ve vazbě na ustanovení § 131 odst. 3 písm. a) obchodního zákoníku), je třeba se zabývat také složením akcionářů přítomných na valné hromadě z hlediska velikosti jejich podílů na základním kapitálu. Pokud by důsledkem nevhodného způsobu uveřejnění oznámení o konání valné hromady byla skutečnost, že by z účasti na ní byli vyřazeni menšinoví akcionáři, nelze právní následky porušení ustanovení § 184 odst. 4 obchodního zákoníku označit za nikoli závažné, neboť by byla potlačena funkce tohoto ustanovení spočívající v ochraně menšinových akcionářů.

Usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 18. dubna 2007, Sp. zn. 29 Odo 311/2006)

Změna společenské smlouvy s.r.o. na základě jiné právní skutečnosti

Právní skutečností, zakládající bez dalšího změnu společenské smlouvy, může být jen taková právní skutečnost, se kterou spojuje změnu společenské smlouvy právní předpis.

Závěr o tom, že se v důsledku určité právní skutečnosti mění společenská smlouva, nemusí být v právním předpisu upraven výslovně, musí však být jednoznačně odvoditelný z kontextu jednotlivých ustanovení. Tak např. o zvýšení základního kapitálu společnosti s ručením omezeným obchodní zákoník stanoví, že o něm rozhoduje valná hromada, přičemž z toho, že rozhodování o něm zařazuje do působnosti valné hromady, vedle rozhodování o změně společenské smlouvy plyne, že je nepovažuje za rozhodování o změně společenské smlouvy.

Pokud obchodní zákoník v ustanovení § 145 určuje, že zvýšení základního kapitálu je účinné ke dni zápisu do obchodního rejstříku (a to bez ohledu na to, že nedošlo k rozhodnutí valné hromady o změně společenské smlouvy), lze z uvedených ustanovení jednoznačně dovodit, že zápisem zvýšení základního kapitálu do

obchodního rejstříku dochází k odpovídající změně společenské smlouvy, aniž by o ní musela valná hromada rozhodnout či se na ni dohodnout všichni společníci.

Tak tomu ale není u změny předmětu podnikání. Taková změna je změnou společenské smlouvy a obchodní zákoník ani jiný právní předpis nestanoví, že by získáním podnikatelského oprávnění nad rámec dosavadního předmětu podnikání došlo ke změně společenské smlouvy. I když je pravdou, že splněním podmínek stanovených živnostenským zákonem vzniká oprávnění k podnikatelské činnosti podle tohoto zákona, neznamená to, že by tím došlo ke změně společenské smlouvy.

(Usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Odo 844/2006, ze dne 24. dubna 2007)

K výkladu ujednání o „penále“ 0,5 % z dlužné částky denně

Soud považuje při aplikaci interpretačních pravidel obsažených v ustanovení § 266 obchodního zákoníku za správný závěr, že smluvní ujednání, v němž si strany sjednaly „penále“ ve výši 0,5% z dlužné částky za každý den prodlení v případě nedodržení splatnosti faktury, je sjednáním úroku z prodlení, nikoli smluvní pokuty ve smyslu ustanovení § 300 až 302 obchodního zákoníku a § 544 a §545 občanského zákoníku.

Takové ujednání je tedy dostatečně srozumitelné a určité, z čehož plyne závěr o jeho platnosti.

(Rozsudek Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 32 Odo 358/2005 ze dne 11. dubna 2007)

Je možné, aby jednou ustanovený znalec zpracoval posudek na převod druhově shodných aktiv z majetku téže společnosti, aniž by proběhlo nové řízení podle § 59 odst. 3 obchodního zákoníku, zrodí-li se záměr takového převodu teprve poté, co byl znalec jmenován.

Nejvyšší soud konstatoval, že v situaci, kdy soud podle § 59 odst. 3 obchodního zákoníku jmenuje znalce k ocenění převodu určitého počtu akcií, jež mají být převedeny z majetku společnosti při použití ustanovení § 196a odst. 3 obchodního zákoníku, a v přiměřené době poté vyvstala potřeba převést z majetku téže společnosti další tyto akcie, je popsáný účel ustanovení naplněn i tehdy, pokud znalecký posudek vypracuje stejný znalec, jehož soud ustanovil v souvislosti s předchozím převodem, bez toho, že by došlo k jeho novému jmenování ve smyslu § 59 odst. 3 obchodního zákoníku.

Skutečnost, že znalecké ocenění provedl znalec jmenovaný soudem k ocenění téhož druhově určeného předmětu, leč původně pro jiný převod, proto sama o sobě nezakládá neplatnost smlouvy uzavřené za cenu, která odpovídá hodnotě zjištěné v takovém posudku, a to přesto, že takový znalec není pro další převod v postavení znalce jmenovaného soudem.

Odporovalo by zásadě rozumného uspořádání věcí, ale i hospodárnosti a rychlosti obchodního styku požadovat nové řízení o jmenování znalce, má-li znalec v relativně blízkém časovém intervalu ocenit druhově totožný předmět převodu z majetku téže společnosti (dokonce při totožnosti jednoho ze dvou převodců z předchozího převodu).

Nicméně je vždy třeba trvat na tom, aby znalcem provádějícím ocenění byla osoba na společnosti nezávislá a naplnění tohoto předpokladu je třeba vztáhnout k okamžiku, kdy se ocenění provádí.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu č. 29 Odo 780/2006 ze dne 27. února 2007)

INFORMAČNÍ LIST ÚOHS

Hospodářská soutěž a sport

Sport a soutěž spolu již pojmově souvisí. A právě skutečnost, že oblast sportu může být podrobena také regulaci z hlediska práva hospodářské soutěže, byla obsahem informačního listu č. 1/2007 Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (ÚOHS) publikovaném v březnu na internetových stránkách ÚOHS. V tomto informačním letáku ÚOHS shrnuje některé případy narušení hospodářské soutěže v oblasti sportu z poslední doby, a to jak v České republice, tak na evropské úrovni.

V oblasti hospodářské soutěže v České republice ÚOHS aktivně vystupoval v několika případech. V oblasti ochrany před zneužíváním dominantního postavení šlo o problematiku poplatků za přestup hokejových klubů z 1. ligy do extraligy. Ve svých stanoviscích Asociaci profesionálních klubů ledního hokeje ÚOHS upozornil, že tyto poplatky a jiná omezení mohou představovat nezákonné narušení hospodářské soutěže.

ÚOHS také konstatoval, že sportovní oblast může mít také význam z hlediska práva veřejných podpor. V posledních letech ÚOHS zpochybňoval např. přidělení dotace vlekářům za „teplé zimy“, a to z důvodu, že provozování vleku je podnikáním v oblastech blízko hranic, kde je zákazníky řada zahraničních turistů. Podporování vlekářů státem by pak mohlo mít za následek narušení obchodu mezi členskými státy Evropské unie a porušení zákazu veřejných podpor.

V informačním letáku ÚOHS také shrnul případy, kdy provozovatelé sportovišť, kteří byli považováni za zadavatele s povinností zadat významné zakázky v souvislosti s provozem těchto sportovišť, nepostupovali v souladu s právní úpravou veřejných zakázek. ÚOHS v této oblasti již provedl řadu kontrol a také konstatoval některá porušení této povinnosti s následným udělením pokuty.